

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการมีคุณค่ามากที่สุดสำหรับลูก ในเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ ลูกๆ ที่กลายเป็นผู้ช่วยประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง
- คำถาม:** ลูกๆ ที่มีประโยชน์ต่องานรับใช้ไม่สามารถมีข้ออ้างใด?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่มีประโยชน์ต่องานรับใช้ไม่เคยมีข้ออ้างว่า: บาบ่า ที่นี้หนาว หรือที่นี้ร้อนและดังนั้นฉันจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ที่นี่ได้ อย่าได้เปราะบางเมื่อร้อนหรือหนาวเล็กน้อย ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถอดทนต่อสิ่งใด ในดินแดนของความทุกข์นี้ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง: ความสุขและความทุกข์ ความร้อนและความหนาว การสรรเสริญและการประณาม อย่ามีข้ออ้าง
- เพลง:** จงมีความอดกลั้น โอ จิตใจ! วันเวลาของความสุขของลูกกำลังจะมา

โอม ซานติ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าความสุขและความทุกข์คืออะไร เพียงลูกๆ บราห์มินที่รู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำว่าเมื่อไรที่ลูกได้รับความสุขและเมื่อไรที่ลูกได้รับความทุกข์ในชีวิตนี้ เวลานี้คือโลกของความทุกข์ ลูกต้องอดทนต่อความสุขและความทุกข์ คำสรรเสริญและคำประณาม อดทนต่อทุกสิ่งสำหรับเวลาอีกเล็กน้อย ลูกต้องไปอยู่เหนือทั้งหมดนั้น เมื่อลูกบางคนรู้สึกร้อนเล็กน้อย พวกเขาพูดว่า: ฉันต้องการที่จะไปในที่ที่เย็นกว่า เวลานี้ไม่ว่าจะร้อนหรือหนาวลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ ความไม่สบายเล็กน้อยของเวลาปัจจุบันนี้ไม่ใช่สิ่งใดใหม่ นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ เพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ นี่คือการมีคุณค่ามากที่สุดของลูก ไม่สามารถมีข้ออ้างใดๆ พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานรับใช้ ผู้ที่ไม่รู้วิธีที่จะทำงานรับใช้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ไม่เพียงแต่บาร์ตเท่านั้นแต่ทำให้ทั้งโลกกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกๆ บราห์มินต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ พ่อมาแล้วและดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ บาร์ตที่เคยเป็นสวรรค์เวลานี้คือนรก ต้องมีการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ รู้สิ่งนี้เช่นกัน ยุคทองเป็นอาณาจักรของราชาที่บริสุทธิ์ พวกเขามีความสุขมาก ภายหลังพวกเขากลายเป็นราชาที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการให้ทานในนามของพระเจ้า พวกเขาได้รับผลกำลังด้วยเช่นกัน ในเวลาปัจจุบันเป็นรัฐบาลโดยประชาชน ไม่มีผู้ใดในพวกเขาสามารถรับใช้บาร์ต เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่รับใช้บาร์ตและทั้งโลก เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างยิ่ง ลูกๆ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็เข้าใจท่าน ลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นร่างจะสามารถช่วยท่านได้อย่างไร? พวกเขาติดกับอยู่ในไซตรอนของมายา เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำสั่งสอนแก่ลูกๆ ที่จะปลดปล่อยทุกคนจากไซตรอนของมายา, จากไซตรอนของกูรู นี่คือการกิจของลูก พ่อพูดว่า: ผู้ที่ช่วยพ่ออย่างดียิ่งจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี พ่อพูดด้วยตัวท่านเองเป็นการส่วนตัวว่า: เพราะว่าพ่อนั้นธรรมดาก็ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่พ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็น พ่อทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้ว่าลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้อาณาจักรนั้นมาอย่างไรและต่อมาพวกเขาสูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร สติปัญญาของผู้คนนั้นตกต่ำอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อเปิดล็อกของสติปัญญาของทุกคน การเปลี่ยนสติปัญญาของทุกคนจากหินเป็นเพชร บาบ่าพูดว่า: เวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ผู้คนพูดถึงผู้ช่วยของพระเจ้า แต่พวกเขาเองไม่ได้เป็นผู้ช่วยของพระเจ้า พระเจ้าบอกใครก็ตามที่ท่านทำให้บริสุทธิ์ให้ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์เหมือนพวกเขาเอง จงทำตามศรัทธา! พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ลูกๆ บราห์มินรู้ว่านี่คือการดินแดนแห่งความตาย ผู้คนตายในที่นี้ในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ดังนั้นก่อนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ทำไมเราถึงไม่เพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อและสร้างอนาคตของเรา? เมื่อผู้คนถึงวัยของการปลดเกษียณของพวกเขา, พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรจะไม่ว่างเว้นอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธา กว่าที่จะถึงเวลาที่พวกเขาไปถึงสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาหาเงินได้มากมาย ฯลฯ เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ถ้ามหัวใจของลูกว่าลูกได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อหรือไม่ ลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานรับใช้นั้นมีชื่อเสียงอย่างมาก พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างดีมากด้วยการอยู่ในโยคะลูกสามารถทำงานรับใช้ได้ ลูกต้องชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน ดังนั้นโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย เวลานี้บอกทุกคน: ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนจดจำท่าน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ใช้นิ้วชี้ขึ้นข้างบนแล้วพูดว่ามีดวงวิญญาณสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านเพียง

ผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานความสุขแก่ทุกคน แม้ว่าผู้คนจะพูดถึงพระเจ้าหรือดวงวิญญาณสูงสุด ก็ไม่มีใครในบรรดาพวกเขา รู้จักท่าน บางคนเฝ้าแต่จดจำนเศ (เทพเจ้าที่เป็นช้าง) บางคนจดจำหนุมาน (เทพเจ้าที่เป็นลิง) และบางคนก็จดจำกฎของพวกเขา เวลาที่ลูกรู้ว่าทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลาครั้งวงจร ฤๅษีและมุนีที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) พวกเขาไม่รู้จักร่างผู้สร้างและสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า: พวกเขาไม่ใช่ตริกาลดาร์ชิ (ผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม) เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นเมล็ด, มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเข้ามาในบาร์ต ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแจนตี (วันเกิดของชีวา) และกิตะแจนตี (วันเกิดของกิตะ) ด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำกฤษณะแต่พวกเขาไม่รู้จักรัศมี ชีพบาบาพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะไม่มีใครพูดถึงกฤษณะเช่นนี้ รูปภาพที่ดีมากคือ “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ” พ่อมีรูปภาพเหล่านี้ทั้งหมดที่สร้างขึ้นเพื่อคุณประโยชน์ของลูกๆ เขียนคำสรรเสริญที่ครบถ้วนของชีพบาบา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ ทุกคนที่ลงมาจากเบื่องบนล้วนบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ ขณะที่เล่นบทบาทของลูกที่นี้, ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ชื่อและร่องรอยทั้งหมดของศาสนาเทพได้หายไป ชื่อของศาสนาเทพเปลี่ยนเป็นศาสนาฮินดู เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์แล้วต่อมาก็สูญเสียอาณาจักรนั้นไป นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้มาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่งและผู้ที่เขาชนะมาจะมีชัยชนะต่อทุกสิ่ง ผู้คนใช้เงินอย่างมากมาใช้ในการสร้างหุ่นจำลองที่ใหญ่โตของราวัน แล้วพวกเขาก็ทำลายหุ่นจำลองนั้นในหนึ่งวัน เขาคือศัตรูใช่ไหม? นั่นก็เหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตา พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของชีพบาบาด้วยเช่นกัน พวกเขากราบไหว้บูชาแล้วก็ทำลาย ในทำนองเดียวกันพวกเขาสร้างสัญลักษณ์ของเหล่าเทพแล้วก็เอาไปจมน้ำ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาที่ลูกๆ รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่ต้องมีจำกัดและรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับยุคทองและยุคเงิน รูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นเป็นการประณาม พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกลูกต้องทำตามข้อควรระวังที่พ่อให้แก่ลูก เตรียมอาหารในสภาพที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึง พ่อเองพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของโลกลีกครั้ง พ่อมาอีกครั้งด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกลอย่างสมบูรณ์ ทำตามแม่และพ่อ ไม่สามารถเป็นเพียงพ่อเท่านั้น ชันยาสชีพพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพ่อ พวกเขาทำสิ่งนี้ด้วยการพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ทั้งแม่และพ่อที่กำลังทำความเพียรพยายาม คำว่า “ทำตามแม่และพ่อ” หมายถึงที่นี้ เวลาที่ลูกรู้ว่าผู้ที่เป็นนายของโลกลนั้นบริสุทธิ์และเวลานี้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขากำลังกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เรากำลังทำตามศรัทธาของท่านและได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยเช่นกัน ท่านกำลังให้คำแนะนำโดยผ่านผู้นี้ เราต้องทำตามคำแนะนำเหล่านั้น ลูกบางคนไม่ทำตามคำแนะนำเหล่านั้น แต่เพียงแค่ว่าทำให้ปากของลูกหวานขึ้นด้วยการพูดว่า “บาบา บาบา” เพียงผู้ที่ทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นลูกที่มีค่า ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามมาแม่และบาบา ลูกจะเข้าไปสู่อาณาจักร นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ พ่อเพียงแค่ว่าพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกลบหายไป นั่นเอง! เพียงแค่อธิบายให้ผู้อื่นว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรและเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากก็จะไปสู่โลกใหม่ก่อน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเองเช่นกัน มาแม่และบาบาไม่สามารถไปอธิบายที่นิทรรศการ เมื่อผู้เยี่ยมชมคนสำคัญมาจากต่างประเทศ ผู้คนมากมายก็มารวมกันเพื่อจะดูว่าใครมา ผู้เดียวนี้แฝงตัวมาก พ่อพูดว่า: พ่อพูดผ่านร่างของบราห์มา พ่อรับผิดชอบต่อลูกคนนี้ ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังพูดและสอนลูก ลูกต้องมองเห็นแต่ชีพบาบาเท่านั้นไม่ใช่ผู้นี้ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีบทบาททั้งหมดอยู่ในตัวเขา ดวงความรู้ในสติปัญญาของลูก, หากลูกมีแต่สิ่งในทางโลกเท่านั้นในสติปัญญาของลูกนั้นก็หมายความว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามแม้แต่คนเช่นนั้นก็ยังต้องได้รับคุณประโยชน์ พวกเขาจะไปสวรรค์แต่พวกเขาจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง พวกเขาจะได้รับการลงโทษและแล้วจึงกลับบ้าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร ก่อนอื่นจงกลายเป็นผู้ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นเช่นกัน กลายเป็นโยคีที่มั่นคงและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! แล้วลูกก็พูดว่า: บาบา เราลืม ลูกไม่ละอายหรือ? มีหลายคนที่ไม่พูดความจริง หลายคนลืม พ่อได้อธิบายว่า: ให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามที่มา เวลานี้วงจรของ 84 ชาติเกิดกำลังจะสิ้นสุดลงแล้วและเราต้องกลับบ้าน มีคำกล่าวว่า “เมื่อรามไป ราวันก็ไปด้วย” ความหมายของสิ่งนี้ง่ายมาก! แน่แน่นอนว่าในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้จะต้องมีทั้งครอบครัวของรามและราวัน ลูกก็รู้เช่นกันว่าทุกคนจะถูกทำลายและเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เหลืออยู่ เมื่อลูกก้าวไปต่อไปลูกจะรู้ว่าลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกอย่างไร ลูกจะไม่ได้รับการบอกทุกสิ่งตั้งแต่เริ่มต้นใช่ไหม? มิฉะนั้นก็จะเป็นการละเล่น ลูกต้องเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะได้รับนิมิตอยู่เรื่อยๆ ไม่มีใครในโลกที่รู้ถึงวงจร

ของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน เวลานั้นลูกกำลังอำลาจากอาณาจักรของราวัน แล้วลูกก็จะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง เหลืออีกไม่กี่วัน วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ ลูกเคยวนไปรอบวงจรนี้หลายต่อหลายครั้ง เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลืมปวงพันธะของกรรมทั้งหมดที่ลูกเคยติดกับมา ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเฝ้าแต่ลืมพวกเขา เวลานั้นการละเล่นนี้กำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน หลังจากสงครามมหาการณะแล้วเท่านั้นที่ประตูของสวรรค์จะเปิด เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ชื่อ “ประตูไปสู่สวรรค์” นั้นดีมาก บางคนพูดว่าสงครามเหล่านี้มีอยู่เสมอ ถามพวกเขาว่า: สงครามกับชีปนาวูเกิดขึ้นเมื่อไร? สงครามชีปนาวูนี้เป็นสงครามสุดท้าย ไพบูชายัญนี้ถูกสร้างขึ้นเช่นกันเมื่อสงครามนี้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานั้นโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย อาณาจักรใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังศึกษาการศึกษาทางจิตนี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก ธุรกิจของลูกคือธุรกิจทางจิตวิญญาณ ความรู้ทางกายภาพจะไม่เป็นประโยชน์ใดๆแก่ลูก แม้แต่คัมภีร์ก็ไม่มีประโยชน์กับลูก ดังนั้นเหตุใดจึงไม่ชั่งแะตนเองในธุรกิจนี้? พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก คิดเกี่ยวกับว่าตัวลูกเองควรจะชั่งแะอยู่ในการศึกษาใด ผู้คนเหล่านั้นในศึกษาเพียงเพื่อจะได้รับการปัญญา ในขณะที่ลูกศึกษาเพื่ออาณาจักร มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในการศึกษาเหล่านั้นลูกไม่รู้ว่าคุณจะได้รับถั่วลิสงสักเล็กน้อยหรือไม่ เมื่อบางคนออกจากร่างของเขา, เขาก็ทิ้งถั่วไว้ข้างหลังด้วยเช่นกัน การศึกษานี้จะไปกับลูก ความตายกำลังยืนอยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นก่อนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น พวกเราควรหารายได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่หารายได้นี้ โลกจะถูกทำลาย เมื่อการศึกษาของลูกจบสิ้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่ามีมนุษย์ทั้งหมดมีถั่วไม่กี่เมล็ดเท่านั้นในกำมือของพวกเขา พวกเขากำลังถือถั่วเหล่านั้นเหมือนลิง เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในเพชรพลอย ละทิ้งความผูกพันยึดมั่นกับถั่วไม่กี่เมล็ดเหล่านั้นของลูก เมื่อพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจน พวกเขาจะปล่อยถั่วในกำมือนั้น ทุกสิ่งที่กำลังจะกลายเป็นฝุ่น อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจذرาระลึกถึง:

1. ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนการศึกษาทางจิตนี้ เติมนมือของลูกให้เต็มไปด้วยด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย อย่าเสียเวลารังไรไปตามถั่วลิสง

2. เวลานั้นการละเล่นกำลังจะจบลงแล้ว ดังนั้นปลดปล่อยตนเองจากปวงพันธะของกรรมของลูก ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ทำตามแม่และพ่อและกลายเป็นผู้ที่มิสทิธต่อสถานภาพที่สูงศักดิ์

พร: ขอให้คุณละทิ้งความต้องการที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นภาพลักษณ์ของตาปาเซียที่แท้จริง ละทิ้งความต้องการที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นภาพลักษณ์ของตาปาเซียที่แท้จริง ภาพลักษณ์ของตาปาเซียหมายความว่า เป็นผู้ที่ไม่รู้แม้กระทั่งความรู้ในเรื่องของความปรารถนา ผู้ที่มีความคิดที่จะรับบางสิ่งจะได้รับสิ่งนั้นในเวลาสั้นๆเท่านั้น แต่พวกเขาจะสูญเสียตลอดกาล ความปรารถนาในช่วงเวลาชั่วคราวกลายเป็นอุปสรรคต่อการที่เราจะกลายเป็นตาปาสวี่ ดังนั้นเวลานี้จงให้ข้อพิสูจน์ว่าคุณได้เป็นภาพลักษณ์ของตาปาเซียนั่นคือการได้รับความเคารพหรือเกียรติที่มีขีดจำกัด และกลายเป็นผู้ประทานโชค เมื่อชั้นสการของผู้ประทานโชคของลูกปรากฏออกมา ชั้นสการอื่น ๆ ทั้งหมดจะตายลงโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: การมีความปรารถนาที่ละเอียดอ่อนต่อผลของการกระทำก็เหมือนกับการรับประทานผลไม้ก่อนที่มันจะสุก

*** โอม ชานติ ***